

УДК 378

Руслан Коваленко,

студент гр. 033-18

Наук. кер.: І.І. Козинець,

кандидат педагогічних наук,

доцент кафедри філософії і педагогіки

НТУ «Дніпровська політехніка»

ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ КУЛЬТУРОЛОГІЇ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Оскільки гуманітарне знання у сучасному суспільстві набуває актуальності, гуманітарні дисципліни стають затребувані у вищих школах як для студентів гуманітарних, так і для технічних напрямів. Особливо затребуваним стає культурологічне знання на фоні інших знань, так як це знання дає можливість «утворити

культурний базис для засвоєння загальноосвітніх та спеціальних дисциплін». Саме культурологічна підготовка дає можливість готувати молодь до орієнтації в сучасному науково-технічному світі, до осмислення його як сукупності культурних досягнень людського суспільства, подоланню установки на соціальне протистояння та ізоляціонізм по відношенню до світової культури [1, с. 3].

Зазначаємо, що предметом вивчення «Методики викладання культурології у вищій школі» є вивчення методичних проблем викладання культурології в загальнонауковому контексті і в зв'язку зі змінами в системі сучасного соціально-гуманітарного знання. Ці проблеми визначаються загальною спрямованістю культурологічної освіти в вузі і необхідністю формування у слухачів навичок викладацької роботи.

Як зауважує В.Б. Петухов, культурологія вивчає не тільки культуру в цілому, але і різні, часто дуже специфічні форми культурного життя, взаємодіючи з такими галузями гуманітарного знання як філософія, соціологія, історія, антропологія, етнологія, психологія та лінгвістика. Тому для викладання культурології викладач повинен мати широкі знання з гуманітарних дисциплін та вільно орієнтуватися у них [4, с. 7].

А.М. Вербицький розглядає місце та роль саме лекції у навчальному процесі. Автор виділяє переваги та обмеженості лекційного курсу; виокремлює функції лекції: інформаційна, загальноосвітня, світоглядна, логіко-методологічна та методична; виділяє такі види лекцій: програмну, проблемну, оглядову, настановну. Розглядаючи методики підготовки та читання лекції, науковець подає етапи роботи – збирання матеріалу, складання плану, аналіз та відбір матеріалів, складання тексту, підбір додаткових прийомів. Крім того, автор звертає увагу на стиль викладення матеріалу, місце та роль семінару у навчальному процесі, визначає призначення та функції семінарського зняття.

Ю.І. Колісник-Гуменюк звертає увагу на нетрадиційні методи викладання, інтерактивні методи навчання, а також системи дидактичних умов, серед яких уміння слухати, читати, спостерігати, класифікувати, узагальнювати, та уміння самоконтролю. Автор наголошує: «Для ефективного впровадження інтерактивних методів, в тому числі для того, щоб

охопити весь необхідний обсяг матеріалу і глибоко його вивчити, викладач повинен ретельно планувати свою роботу: використовувати методи, які зрозумілі для певної вікової категорії студентів і їхнього досвіду інтерактивної діяльності; дати завдання для попередньої підготовки: прочитати, продумати, виконати самостійні підготовчі завдання» [3, с. 4].

Отже, ми зазначили важливий вплив культурологічних дисциплін на сучасний освітній процес для всіх спеціальностей, а також розглянули основні особливості методики викладання культурологічних дисциплін.

Список використаних джерел

1. Білянська О. Ю. Методичні вказівки до самостійної роботи з курсу «Методика викладання культурології у вищому навчальному закладі» для студ. спец. «Культурологія»: метод. посібн. Одеса, 2009. 26 с.
2. Вербицький А. А. Активное обучение в высшей школе: контекстный подход : Метод.пособие. М: Высшая школа, 1991. 207 с.
3. Колісник-Гуменюк Ю. І. Культурологія. Експериментальний курс для медичних коледжів : Навчально-методичний посібник. Львів: Гал-ЕКСПО, 2011. 117 с.
4. Петухов, В. Б. Культурология: учебное-методическое пособие. Ульяновск: УлГТУ, 2013. 289 с.